

РЕШЕНИЕ

№ 494

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разгледа докладваното от Мария Бойчева Търговско дело № 20221100901415 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е по предявени от В. Л. Д., действащ чрез неговата майка и законен представител Г. А. Т., против “С.-Д.И” ЕООД, ЕИК *****, иск с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. трето от ЗТРРЮЛНЦ за признаване за установено, че са несъществуващи вписаните обстоятелства с вписване № 20220719121125, извършено по партията в Търговския регистър на “С.-Д.И” ЕООД – вписване на Л.Г. Д.а като едноличен собственик на капитала и като управител, и при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. първо от ЗТРРЮЛНЦ – че вписването е нищожно.

В исковата молба и уточнителните молби ищецът твърди, че е наследник на дядо си С.Л. Д., починал на 13.03.2022 г., който е бил управител и едноличен собственик на капитала на ответното дружество “С.-Д.И” ЕООД. Твърди, че наследството е прието от малолетния наследник под опис на основание чл. 61 от ЗН, като в същото са включени и дружествените дялове от ответното дружество. Твърди, че с оспорваното вписване като едноличен собственик на капитала и като управител е вписан наследникът Л.Г. Д.а. Сочи, че със смъртта на едноличния собственик на капитала в патримониума на неговите законни наследници преминават имуществените права по наследените дялове, като всеки от наследниците придобива по наследство идеални части от имуществените права по наследените дялове. Сочи, че наследниците биха могли да сключат договор за доброволна делба относно притежавания от техния наследодател дружествен дял или друг договор за прехвърляне на придобитите идеални части от имуществените права по наследените дялове, съгласно чл. 129, ал. 2 от ТЗ. Твърди, че поради това не може да се установи, че Л.Г. Д.а е придобила всички наследени дялове и с

оглед капиталовия характер на дружеството, наследникът не може да продължи дейността на дружеството, без да притежава изцяло наследените дялове. Сочи, че не се установява останалите наследници да са направили отказ от наследство по съответния ред. Сочи, че за наследниците възниква правото да получат част от имуществото на дружеството, съответна на дела на техния наследодател от капитала и съобразно баланса към момента на прекратяване на членството. Сочи, че съгласно разпоредбите на чл. 137, ал. 1 т. 1 от ТЗ изменението и допълнението на дружествения договор е от компетентността на общото събрание на съдружниците, като това решение се взема с мнозинство повече от 3/4 от капитала, а такова мнозинство не е налице в случая, тъй като не са присъствали всички наследници на самото събрание. Сочи, че пред длъжностното лице по регистрация не са представени документи, които да удостоверяват прекратяване на възникналата между наследниците съсобственост или прехвърляне на дяловете изцяло в полза на Л.Г. Д.а, за да може последната да бъде вписана като едноличен собственик на капитала. Сочи, че с вписването ѝ като управител и едноличен собственик на капитала се дава възможност същата да отчуждава активи на дружеството и да се разпорежда с цялото му имущество, както намери за добре, което пряко уврежда наследствените права на ищеца, а и на останалите наследници, тъй като тези действия намаляват стойността на ликвидационния дял. Сочи, че вписването на същата като едноличен собственик на капитала и управител я обогатява за сметка на останалите наследници, което, освен до намаляване на ликвидационния дял в дружеството, ще доведе до намаляване стойността и на наследствения дял на всеки наследник.

Ответникът "С.-Д.И" ЕООД подава отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове като недопустими и неоснователни. Сочи, че исковете са недопустими поради липса на правен интерес у ищеца, тъй като смъртта на наследодателя води до възникване на имуществени права, но не и до членствени такива в полза за наследниците, а и ищецът е малолетно лице и не може да встъпи като съдружник в дружеството.

Ответникът не оспорва изложената в исковата молба фактическа обстановка. Сочи, че на 26.05.2022 г. е свикано и проведено в кантората на нотариус И.Д., рег. № 039 на НК, събрание на всички наследници, на което са приети следните решения: 1. Дружеството да продължи дейността си като ЕООД, с едноличен собственик на капитала - Л.Г. Д.а; 2. Приема се статут на дружеството; 3. Избор на управител. Сочи, че в представените за вписване документи е отразена по недвусмислен начин воля за продължаване дейността на дружеството, като само един от наследниците е пожелал да встъпи в членствените права и е гласувано и прието решение в този смисъл. Ответникът оспорва доводите на ищеца за липса на редовна форма, а именно договор за делба при прехвърляне на имуществените права между наследниците, доколкото изготвеният протокол от 26.05.2022 г. отразява тъкмо такова споразумение, по силата на който е извършено разпределение на дяловете между страните. Сочи, че на проведеното събрание е предвидено кой и в какъв обем поема наследствения дял, уреден е и механизъм на удовлетворяване на вземанията, като правата на всички наследници, които не са заявили встъпване, се трансформират във вземане спрямо дружеството за стойността на дружествения им дял. Сочи, че това е извършено в законоустановената форма по чл. 129 от ТЗ с нотариална заверка на подпис и съдържание. Сочи, че не е налице опорочаване на процедурата и с оглед спазване на изискуемото мнозинство от 3/4 на капитала за приемане на

промени в дружествения договор, доколкото новоприетият документ (статут) е приет с решение на вече едноличния собственик Л.Г. Д.а и съответно без изследване на въпроса за мнозинството.

Ответникът претендира направените по делото разnosки.

В допълнителната искова молба ищецът поддържа предявените искове и направените твърдения, както и оспорва възразенията на ответника. Сочи, че липсва валидно разпределение на общо притежаваните дружествени дялове в идеални части от наследниците в полза само на единия от тях, за да може да придобие 100% от капитала, тъй като липсвал договор за доброволна делба, или за покупко-продажба, или на друг договор за прехвърляне на дяловете, съгласно разпоредбата на чл. 129, ал. 2 от ТЗ. Сочи, че липсва и отказ от наследство и не може да се приеме, че изразеното съгласие за продължаване дейността на дружеството и поемането на дружествените дялове само от единия от наследниците уголемява дела на другия наследник съгласно Закона за наследството.

В допълнителния отговор ответникът поддържа направените възразения и оспорвания на предявените искове. Сочи, че формата за разпределението на наследствени дружествени дялове нито противоречи, нито заобикаля закона, като са налице такива вписвания и за други дружества. Сочи, че ищецът не може да стане съдружник, нито да сключи договор за прехвърляне на дружествен дял, тъй като всъщност не притежава такъв. Сочи, че правните последици за него се ограничават до възникване на вземане спрямо дружеството, до чието удовлетворяване ще се стигне чрез изплащане стойността на дружествения дял по реда на чл. 125, ал. 3 от ТЗ.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

Представени са от ищеца препис-извлечение от акт за смърт и удостоверение за наследници на С.Л. Д., починал на 13.03.2022 г. От представеното удостоверение за наследници е видно, че ищецът В. Л. Д. е наследник на С.Л. Д..

При служебно извършена справка по партидата на ответното дружество “С.-Д.И” ЕООД в Търговския регистър се установява, че с вписване № 20220719121125, извършено на 19.07.2022 г. е вписвана Л.Г. Д.а като едноличен собственик на капитала и като управител, на мястото на починалия С.Л. Д..

Представен е от ответника протокол от 26.05.2022 г. от заседание на общото събрание на “С.-Д.И” ЕООД, с което е прието решение за продължаване на дейността на дружеството, за поемане на правата на починалото лице в дружеството от Л.Г. Д.а, както и за изплащане на останалите наследници на съответната идеална част от наследствения дружествен дял съгласно балансовата му стойност към момента на смъртта на наслредодателя. Взето е решение за приемане на нов устав на “С.-Д.И” ЕООД, както и за избор на Л.Г. Д.а за управител на дружеството.

Останалите доказателства съдът намира за неотнoсими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Относно допустимостта на предявените иски се е произнесъл Апелативен съд – София с определение № 2873/14.11.2022 г. по в.ч.гр.д. № 2875/2022 г., което е задължително за настоящата инстанция.

По същество:

Предявени са иски с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. трето от ЗТРРЮЛНЦ и при условията на евентуалност чл. 29, ал. 1, предл. първо от ЗТРРЮЛНЦ.

Съгласно нормата на чл. 29, ал. 1 от ЗТР, всяко лице, което има правен интерес, както и прокурорът, може да предяви иск за установяване на нищожност или недопустимост на вписването, както и за несъществуване на вписано обстоятелство.

В Тълкувателно решение № 1 от 06.12.2002 г. по тълк. дело № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС е прието, че искът с правно основание чл. 431, ал. 2 ГПК – отм. (в действащото законодателство чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ) е предоставен на разположение на страната, която твърди порок на самото вписване (като охранително производство) или несъществуване на вписаното обстоятелство. Целената правна последица е заличаване на вписването по чл. 498 от ГПК – отм. (в действащото законодателство чл. 30, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ). Прието е, че нищожно е вписването на неподлежащо на вписване обстоятелство, както и допускане на вписване с акт, който не отговаря на изискванията за валидност; вписване на несъществуващо обстоятелство е налице, когато е вписано обстоятелство, което не е възникнало валидно, като възможните хипотези са две: когато е допуснато вписване на липсващо обстоятелство (невзето решение), което не е съществувало към датата на удостоверяването, или когато е вписано съществуващо обстоятелство, чиято нищожност е установена по-късно. В цитираното Тълкувателно решение е прието, че при иск за установяване нищожност или недопустимост на вписването или несъществуване на вписаното обстоятелство проверката не следва да се простира по отношение законосъобразността на самото вписано обстоятелство (решение на общо събрание, на управителен или надзорен орган на дружеството). Аргумент за изключване проверката на самото обстоятелство е това, че искът за установяване нищожност или недопустимост на вписването или несъществуване на вписаното обстоятелство може да бъде предявен освен от член на дружеството, още и от всяко трето заинтересовано лице. Ако искът е предявен от трето лице, то това би му дало възможност за ревизия на решение на орган на дружеството, което е недопустимо. Освен недопустима, такава намеса е и неоправдана, тъй като за третото лице решенията на органите на дружеството не са задължителни.

В случая обстоятелството, което се оспорва като несъществуващо, респективно като нищожно вписано, е вписването на Л.Г. Д.а като едноличен собственик на капитала и като управител, извършено на 19.07.2022 г.

Вписаните обстоятелства (нов едноличен собственик на капитала и

управител на ответното дружество), които се атакуват по реда на чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ, не засягат и не променят правното положение на ищеца касателно притежаваните от него по силата на закона имуществени права. Ищецът е наследник на починалия едноличен собственик на капитала - С.Л. Д., но не отговаря на императивното изискване за дееспособност по чл. 65, ал. 1 от ТЗ. Малолетният наследник не може да поиска продължаване на дейността на ответното дружество, дори и чрез неговата майка и законен представител, нито да придобие качеството на съдружник в ответното дружество по аргумент на противното от чл. 65, ал. 1 от ТЗ. Независимо дали наследява сам или с други лица малолетният наследник на починал едноличен собственик на капитала на ЕООД има само имуществени права спрямо дружеството. Притежаването на дялове по наследство обуславя единствено правото на малолетния наследник да получи равностойността на припадащата му се идеална част от дружествения дял въз основа на счетоводния баланс към края на месеца, през който е настъпила смъртта на наследодателя С.Л. Д.. Оспорваните вписани обстоятелства не рефлектират върху тези права на ищеца, тъй като последните са уредени в ТЗ и ЗН. Те не са пречка ищеца да получи равностойността на припадащата му се идеална част от дружествения дял на наследодателя, а ако дружеството не изпълни това задължение доброволно, то ищецът разполага с осъдителен иск за равностойността на дружествения дял. Интересът на ищеца като наследник на починалия едноличен собственик на капитала не може да бъде защитен по реда на чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ чрез оспорване като несъществуващи или нищожни вписаните обстоятелства относно продължаване на дейността на ответното дружество, включително вписване на едноличен собственик на капитала и на управител. Дори хипотетично да се приеме, че са налице твърдените пороци на вписването и същото да бъде заличено по реда на чл. 30, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ, действието на съдебното решение е занапред и то няма да доведе до реализация на единственото признато от закона на този наследник право по отношение на дяловете на наследодателя от капитала на ответното дружество. С оглед на горното съдът намира, че липсва правен интерес за ищеца от исковете по чл. 29, ал. 1, предл. трето и предл. първо от ЗТРРЮЛНЦ, предявени от него против ответника "С.-Д.И" ЕООД, за установяване несъществуване и съответно нищожност на вписани обстоятелства по партида на едноличното дружество за ограничена отговорност относно вписване на едноличен собственик на капитала и на управител (в този смисъл Решение № 60117/28.10.2021 г. по т.д. № 1588/2020 г. по описа на ВКС, Т.К., I Т.О.).

За изчерпателност на изложението следва да се посочи също, че въведените от ищеца твърдения за нищожност на вписаните обстоятелства не могат да бъдат подведени под хипотезата на чл. 29, ал. 1, предл. първо от ЗТРРЮЛНЦ. Не се сочат никакви фактически твърдения, че вписването на нов едноличен собственик на капитала и управител на ответното дружество, страда от порок, водещ до неговата нищожност. Не се обосновава от ищеца да е вписано неподлежащо на вписване обстоятелство или да е налице вписване с акт в регистърното производство, който не отговаря на изискванията за валидност. С предявения иск по чл. 29, ал. 1, предл. първо от ЗТРРЮЛНЦ не може да се брани интереса на ищеца В. Л. Д. като наследник на починалия едноличен собственик на капитала на ответното дружество - С.Л. Д., както е посочено по-горе.

В случая ищецът, който носи доказателствената тежест за това, не

установява при пълно и главно доказване твърдения порок на оспорваните вписвания. Несъстоятелни и недоказани от ищеца са твърденията му за несъществуване, респективно нищожност на вписаните обстоятелства.

По изложените съображения съдът намира, че се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени предявените иск с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. трето от ЗТРРЮЛНЦ, както и при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. първо от ЗТРРЮЛНЦ.

По разноските:

Съгласно представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК, ответникът претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 500 лева.

С определение № 2654/25.08.2022 г. ищецът е освободен от заплащане на държавна такса по настоящото дело, на основание чл. 83, ал. 2 от ГПК. Това обаче не освобождава ищеца от отговорност за заплащане на разноските, направени от насрещната страна по делото, с оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК. Горното не е израз на противоправно препятстване на достъп до правосъдие, а е законова последица в полза на неиницииралата производството страна за компенсиране на изразходваните от нея разходи за участието ѝ в процеса, с оглед законовата последица от разрешаването на правния спор и надлежното искане от същата.

В случая от ответника е представен договор за правна защита и съдействие от 22.12.2022 г. (на л. 65 от делото), в който е посочено, че адвокатското възнаграждение е платено в брой, поради което същият служи за разписка и вписването за направеното плащане в договора е достатъчно, съгласно задължителните указания по т. 1 от Тълкувателно решение от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС. С оглед на горното неоснователно се явява възражението на ищеца, че не са представени по делото доказателства за реалното плащане на адвокатското възнаграждение на ответника.

Ищецът е направил възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, което следва да бъде разгледано от съда. В случая минималното адвокатско възнаграждение, изчислено съгласно разпоредба на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения (изм. – ДВ, бр. 88/04.11.2022 г.), действаща към датата на договора за правна защита и съдействие – 22.12.2022 г., възлиза на 1 000 лева. При съобразяване на фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че възражението на ищеца е основателно и уговореното от ответника адвокатско възнаграждение следва да бъде намалено до минималния размер от 1 000 лева, което да бъде взето предвид при изчисляването на разноските по делото.

Предвид горното и с оглед изхода на спора, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски по делото пред СГС за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лева.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **В. Л. Д.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. *****, действащ чрез неговата майка и законен представител **Г. А. Т.**, против **“С.-Д.И” ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Красно С.о”, ж.к. *****, иск с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. трето от ЗТРРЮЛНЦ за признаване за установено, че са вписани несъществуващи обстоятелства по партидата на **“С.-Д.И” ЕООД**, ЕИК *****, с вписване № 20220719121125, а именно: вписване на **Л.Г. Д.**а като едноличен собственик на капитала и като управител на дружеството.

ОТХВЪРЛЯ предявения от **В. Л. Д.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. *****, действащ чрез неговата майка и законен представител **Г. А. Т.**, против **“С.-Д.И” ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Красно С.о”, ж.к. *****, иск с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. първо от ЗТРРЮЛНЦ за признаване за установено, че е нищожно вписване № 20220719121125 на обстоятелства по партидата на **“С.-Д.И” ЕООД**, ЕИК *****, а именно: вписване на **Л.Г. Д.**а като едноличен собственик на капитала и като управител на дружеството.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК **В. Л. Д.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. *****, действащ чрез неговата майка и законен представител **Г. А. Т.**, да заплати на **“С.-Д.И” ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Красно С.о”, ж.к. *****, сумата от **1 000 лева (хиляда лева)** - разноски по делото пред СГС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____